

Η ενάγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου ⁽³⁾, με αίτημα την ακύρωση του κανονισμού 2380/98, καθόσον το Συμβούλιο δεν έδωσε αναδρομική ισχύ στην ως άνω τροποποίηση. Με απόφαση της 29ης Ιουνίου 2000 ⁽⁴⁾, το Πρωτοδικείο ακύρωσε την προσβληθείσα διάταξη. Εν συνεχεία, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 133/2001 της 22ας Ιανουαρίου 2001 ⁽⁵⁾, για την τροποποίηση του κανονισμού 1567/97, με τον οποίον δινόταν αναδρομική ισχύ στην επίμαχη διάταξη. Όλοι οι δασμοί που είχε καταβάλει η ενάγουσα δυνάμει του κανονισμού 1567/97 της επιστράφηκαν.

Με την παρούσα αγωγή, η ενάγουσα επιδιώκει να λάβει αποζημίωση αφενός για τόκους επί των ποσών των δασμών, τα οποία είχε αρχικά καταβάλει και αργότερα της επιστράφηκαν, και αφετέρου για δαπάνες νομικής υποστηρίξεως στις οποίες υπεβλήθη κατά τις διοικητικές διαδικασίες ενώπιον της Επιτροπής και των γερμανικών τελωνειακών αρχών.

Προς στήριξη της αγωγής της, η ενάγουσα προβάλλει ότι το Συμβούλιο ενήργησε κατά παράβαση νόμου, διότι δεν έλαβε υπόψη του τα αποτελέσματα των ελέγχων που οδήγησαν στην έκδοση του κανονισμού 2380/98 και ότι η παράνομη αυτή συμπεριφορά είναι αρκούντως σοβαρή, ώστε να γεννάται ευθύνη προς αποζημίωση βάσει του άρθρου 288 ΕΚ.

(1) ΕΕ L 208 της 2.8.1997, σ. 31-43.

(2) ΕΕ L 296 της 5.11.1998, σ. 1-5.

(3) Υπόθεση T-7/99, ανακοινωθείσα στην ΕΕ C 86 της 27.3.1999, σ. 23.

(4) Ανακοινώθηκε στην ΕΕ C 259 της 9.9.2000, σ. 17.

(5) ΕΕ L 23 της 25.1.2001, σ. 9.

Προσφυγή του Jacques Wunenburger κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 5 Νοεμβρίου 2003

(Υπόθεση T-370/03)

(2004/C 21/78)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Jacques Wunenburger, κάτοικος Ζάγκρεμπ (Κροατία), εκπροσωπούμενος από τον Eric Boigelot, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 5 Νοεμβρίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της ΑΔΑ της 11ης Μαρτίου 2003, περί απορρίψεως της υποψηφιότητάς του για τη θέση διευθυντή της Διευθύνσεως «Αφρική, Καραϊβική, Ειρηνικός» (AIDCO.C), που εκδόθηκε κατόπιν της αποφάσεως της ΑΔΑ της 8ης Ιανουαρίου 2003, περί διορισμού άλλου προσώπου στη θέση αυτή,
- να καταδικάσει, εν πάση περιπτώσει, την καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Στην παρούσα υπόθεση ο προσφεύγων βάλλει κατά της αποφάσεως της ΑΔΑ περί απορρίψεως της υποψηφιότητάς του για τη θέση διευθυντή της Διευθύνσεως «Αφρική, Καραϊβική, Ειρηνικός» (AIDCO.C).

Προς στήριξη των αιτημάτων του, ο προσφεύγων προβάλλει παράβαση των άρθρων 7, 25, δεύτερο εδάφιο, 29, παράγραφος 1, στοιχείο α', και 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, το παράτυπο της διοικητικής διαδικασίας που προηγήθηκε της προσβαλλόμενης αποφάσεως, καθώς και παραβίαση των γενικών αρχών του δικαίου, όπως η προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, η ίση μεταχείριση και η εξέλιξη της σταδιοδρομίας.

Συναφώς, ο προσφεύγων θεωρεί κυρίως ότι η υποψηφιότητά του δεν αποτέλεσε αντικείμενο λεπτομερούς εξετάσεως και ότι, χωρίς καμία αιτιολογία, δεν περιλήφθηκε ούτε στη «short list», ενώ η ΑΔΑ είχε αναγνωρίσει τα προσόντα του για θέση Α 2 διευθυντή της AIDCO. Επιπλέον, η ΑΔΑ εφάρμοσε εκ των υστέρων κριτήρια τα οποία δεν προβλέπονταν στην ανακοίνωση κενής θέσεως

Τέλος, κατά τη συγκριτική εξέταση των αντίστοιχων προσόντων των υποψηφίων, η ΑΔΑ προέβη σε προδήλως εσφαλμένη εκτίμηση.

Προσφυγή του Vincenzo le Voci κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 7 Νοεμβρίου 2003

(Υπόθεση T-371/03)

(2004/C 21/79)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Ο Vincenzo le Voci, κάτοικος Βρυξελλών (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τους B. van de Wal και E. Oude Elferink, δικηγόρους, άσκησε στις 7 Νοεμβρίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τον εσωτερικό διαγωνισμό A/270 ή, επικουρικά, να ακυρώσει την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής της 28ης Ιουλίου 2003, περί μη αποδοχής του στην προφορική εξέταση,
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσβαλλόμενη στην παρούσα υπόθεση απόφαση δεν έγινε δεκτή η συμμετοχή του προσφεύγοντος στην προφορική εξέταση του εσωτερικού διαγωνισμού A/270, ο οποίος έδωσε τη δυνατότητα σε υπαλλήλους κατηγορίας Β να μεταβούν στην κατηγορία Α.

Προς στήριξη των αιτημάτων του, προσφεύγων ισχυρίζεται ότι:

- το περιεχόμενο μίας εκ των γραπτών δοκιμασιών (Α 1) δεν ενέπιπτε στο καθοριζόμενο από την προκήρυξη του διαγωνισμού πλαίσιο σχετικά με τη φύση των δοκιμασιών. Συναφώς, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι, πέραν της αναλύσεως φακέλου με θέμα σχετικό με την ΕΕ και της συνοπτικής παρουσιάσεως αυτού, οι υποψήφιοι κλήθηκαν να αναπτύξουν και την προσωπική τους άποψη επί του ζητήματος. Η δοκιμασία απαιτούσε μια προσέγγιση, καθώς και πνευματικές και συγγραφικές ικανότητες διαφορετικές από αυτές για τις οποίες ήταν προετοιμασμένοι οι υποψήφιοι. Η παρέκκλιση αυτή αντιβαίνει στις διατάξεις περί προκηρύξεων διαγωνισμών του άρθρου 1 του Παραρτήματος ΙΙΙ του ΚΥΚ.
- ένα από τα έγγραφα εργασίας που διανεμήθηκαν στους υποψηφίους στο πλαίσιο της δοκιμασίας Α 1 περιείχε αντιφατικά στοιχεία και λάθη. Οι πλημμέλειες αυτές συνιστούν παραβίαση τόσο της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων όσο και της αρχής της καλής διαχειρίσεως και της χρηστής διοικήσεως.
- το ισπανικό κείμενο ενός εκ των εγγράφων εργασίας περιείχε πρόσθετα ουσιώδη λάθη. Αυτό συνιστά παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων μεταξύ των υποψηφίων διαφορετικής ιθαγένειας.
- υπάρχουν ενδείξεις ότι τα μέλη της εξεταστικής επιτροπής δεν είχαν επαρκή για την αντικειμενική αξιολόγηση των αντίστοιχων γραπτών γνώση της ιταλικής γλώσσας, πλημμέλεια που θα συνιστούσε παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων.
- η διαδικασία αξιολογήσεως των γραπτών δεν στηρίχθηκε σε αντικειμενικά κριτήρια και ήταν αδιαφανής για τον λόγο ότι δεν είχε καταρτιστεί πίνακας κριτηρίων αξιολογήσεως, πλημμέλειες που αναιρούν τη δυνατότητα δικαστικού ελέγχου.

Προσφυγή της Solo Italia S.r.l κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς, που ασκήθηκε στις 12 Νοεμβρίου 2003

(Υπόθεση T-373/03)

(2004/C 21/80)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η εταιρία Solo Italia, με έδρα στην Ossona (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Alain Bensoussan, Marie-Emmanuelle Haas, Laurence Tellier-Loniewski, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 12 Νοεμβρίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κρίνει παραδεκτή την προσφυγή και, συνεπακόλουθα, να ακυρώσει την υπ' αριθ. R0208/2003-2 απόφαση του τμήματος προσφυγών της 10ης Σεπτεμβρίου 2003 και να αποφανθεί ότι απόκειται στο Γραφείο να συμμορφωθεί προς το διατακτικό και το σκεπτικό της αποφάσεως που θα εκδοθεί επί της παρούσας υποθέσεως.
- να αποφανθεί ότι το καθού φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα, καθώς και το σύνολο των δικαστικών εξόδων της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος:	Solo Italia S.r.l
Σήμα προς εξέταση:	Το λεκτικό σήμα «PARMITALIA», για ορισμένα προϊόντα της κλάσεως 29 (τυριά)
Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος :	Nuova Sala S.r.l
Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος:	Το κοινοτικό εικονιστικό σήμα «PARMITAL», για ορισμένα προϊόντα της κλάσεως 29 (ιταλικά τριμμένα τυριά)
Απόφαση του τμήματος ανακοπών:	Απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως